

- 2) Ha az 1. kérdésre nemleges válasz adandó, úgy értelmezendő-e a 6. cikk (2) bekezdésének b) pontja (jelenleg a 26. cikk (1) bekezdésének b) pontja), hogy az előírja, hogy az utalványnak a munkaszerződés szerinti, a munkáltató által a munkavállaló rendelkezésére bocsátása szolgáltatásnyújtásnak tekintendő, amennyiben az utalványt a munkavállaló magáncélra használhatja fel?
- 3) Amennyiben az utalvány rendelkezésre bocsátása sem a 2. cikk (1) bekezdése értelmében vett ellenérték fejében történő szolgáltatásnyújtásnak, sem a 6. cikk (2) bekezdésének b) pontja értelmében vett szolgáltatásnyújtásnak nem tekintendő, úgy értelmezendő-e a 17. cikk (2) bekezdése (jelenleg 168. cikk), hogy az lehetővé teszi a munkáltató számára az utalvány beszerzése és a munkaszerződésnek megfelelően a munkavállaló rendelkezésére bocsátása kapcsán felmerült HÉA visszaigénylését, amennyiben az utalványt a munkavállaló magáncélra használhatja fel?

(¹) A tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról – közös hozzáadottértékadó-rendszer: egységes adóalapmegállapításról szóló, 1977. május 17-i 77/388/EGK hatodik tanácsi irányelv (HL L 145., 1. o.; magyar nyelvű kiadás: 9. fejezet, 1. kötet, 23. o.)

hajók, valamint a legfeljebb 12 utas befogadására alkalmas, kedvtelési célú kishajók kivételével azon hajók kiválasztásának szempontjait, amelyek esetében ellenőrzést kell végezni.

A 2000/59 irányelv 11. cikke (2) bekezdésének c) pontja előírja, hogy ha az illetékes hatóság nincs megelégedve ezen ellenőrzés eredményével, biztosítja, hogy a hajó addig ne hagyja el a kikötőt, amíg a hajón keletkezett hulladékot és rakománymaradványokat a 7. és 10. cikknek megfelelően kikötői befogadólétesítménybe nem üríti.

Az Észk Köztársaság kinyilvánította az észk szabályozás kiegészítésére irányuló szándékát az irányelv e rendelkezéseinek megfelelő átültetése érdekében. A Bizottságnak nincs tudomása ilyen módosítások elfogadásáról.

(¹) HL L 332., 81. o.; magyar nyelvű kiadás 7. fejezet, 5. kötet, 358. o.

2009. január 30-án benyújtott kereset – Az Európai Közösségek Bizottsága kontra Észk Köztársaság

(C-46/09. sz. ügy)

(2009/C 90/18)

Az eljárás nyelve: észk

Felek

Felperes: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: E. Randvere és K. Simonsson)

Alperes: Észk Köztársaság

Kereseti kérelmek

- A Bíróság állapítsa meg, hogy az Észk Köztársaság – mivel nem ültette át megfelelően a nemzeti jogba a hajókon keletkező hulladék és a rakománymaradványok fogadására alkalmas kikötői létesítményekről szóló, 2000. november 27-i 2000/59/EK európai parlament és tanácsi irányelv (¹) rendelkezéseit – nem teljesítette a 2000/59/EK irányelv 11. cikkéből eredő kötelezettségeit;
- a Bíróság kötelezze az Észk Köztársaságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A 2000/59 irányelv 11. cikke (2) bekezdésének a) pontjából következően az Észk Köztársaság köteles megállapítani a halász-

A Stockholms tingsrätt (Svédország) által 2009. február 6-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Konkurrensverket kontra TeliaSonera Sverige AB

(C-52/09. sz. ügy)

(2009/C 90/19)

Az eljárás nyelve: svéd

A kérdést előterjesztő bíróság

Stockholms tingsrätt

Az alapeljárás felei

Felperes: Konkurrensverket

Beavatkozó: Tele2 Sverige Aktiebolag

Alperes: TeliaSonera Sverige AB

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Milyen feltételek mellett jelenti az EK 82. cikk sérelmét egy vertikálisan integrált, erőfölényben lévő vállalkozás által a nagykereskedelmi piacon versenytársai részére értékesített ADSL input-termékek ára és az ugyanezen vállalkozás által a végfelhasználói piacon alkalmazott ár közötti különbözet?
- 2) Az első kérdés megválaszolásához csak az erőfölényben lévő vállalkozás által a végfelhasználókkal szemben alkalmazott árak bírnak jelentőséggel, vagy a versenytársak végfelhasználói piacon alkalmazott árait is figyelembe kell venni?

- 3) Befolyásolja-e az első kérdésre adandó választ az a tény, hogy az erőfölényben lévő vállalkozásnak nincs jogszabályban előírt szolgáltatási kötelezettsége a nagykereskedelmi piacon, hanem saját elhatározásából döntött e szolgáltatások nyújtása mellett?
- 4) Szükséges-e versenykorlátozó hatás fennállása ahhoz, hogy az első kérdésben leírthoz hasonló gyakorlat visszaélésnek minősüljön, és ha igen, hogyan kell ezt a hatást meghatározni?
- 5) Befolyásolja-e az első kérdésre adandó választ az erőfölényben lévő vállalkozás piaci erejének mértéke?
- 6) Ahhoz, hogy az első kérdésben leírthoz hasonló gyakorlat visszaélésnek minősüljön, szükséges-e, hogy az ilyen gyakorlatot folytató vállalkozás mind a nagykereskedelmi piacon, mind a végfelhasználói piacon erőfölénnyel rendelkezzen?
- 7) Ahhoz, hogy az első kérdésben leírthoz hasonló gyakorlat visszaélésnek minősüljön, az erőfölényben lévő vállalkozás által a nagykereskedelmi piacon értékesített termékek vagy szolgáltatásnak nélkülözhetetlenek kell-e lennie a versenytársak számára?
- 8) Befolyásolja-e az első kérdésre adandó választ az a körülmény, hogy a szolgáltatást új ügyfél részére nyújtják-e?
- 9) Ahhoz, hogy az első kérdésben leírthoz hasonló gyakorlat visszaélésnek minősüljön, szükséges-e az a várakozás, hogy az erőfölényben lévő vállalkozás képes lesz elérni veszteségeinek megtérülését?
- 10) Befolyásolja-e az első kérdésre adandó választ az a körülmény, hogy a technológiaváltás magas beruházási igényű piacot érint, tekintettel például az indokolt indulási költségekre és az indulási időszakban történő veszteséges értékesítés esetleges elkerülhetetlen voltára?

A House of Lords (Egyesült Királyság) által 2009. február 6-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs kontra Loyalty Management UK Limited

(C-53/09. sz. ügy)

(2009/C 90/20)

Az eljárás nyelve: angol

A kérdést előterjesztő bíróság

House of Lords (Egyesült Királyság)

Az alapeljárás felei

Felperes: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Alperes: Loyalty Management UK Limited

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

„Amennyiben valamely adóalany (a továbbiakban: Szervező) gazdasági tevékenységét olyan, több vásárló részvételével zajló törzsvásárlói jutalomprogram (a továbbiakban: Rendszer) működtetése képezi, amelynek keretében a Szervező az alábbi különböző megállapodásokat köti:

- i) »Szponzor« megjelöléssel hivatkozott különböző társaságokkal kötött olyan megállapodások, amelyek értelmében a Szponzorok a tőlük történő áru- vagy szolgáltatásvásárlás esetén »Pontokat« adnak a Szponzorok vásárlóinak (továbbiakban: Gyűjtők), a Szponzorok pedig díjat fizetnek a Szervezőnek;
- ii) Gyűjtőkkel kötött megállapodások, amelyek értelmében a Szponzoroktól történő áru- vagy szolgáltatásvásárlás esetén a Gyűjtők árukra és/vagy szolgáltatásokra beváltható Pontokat kapnak;
- iii) »Beváltó« megjelöléssel hivatkozott különböző társaságokkal kötött olyan megállapodások, amelyek értelmében a Beváltók többek között vállalják, hogy a Pontok beváltásakor az egyébként fizetendő árnál olcsóbban vagy ingyenesen kínálnak árukat és/vagy szolgáltatásokat a Gyűjtőknek, a Szervező pedig cserébe az adott Beváltónál az adott időszakban beváltott Pontok száma alapján kiszámított »Szolgáltatási Díjat« fizet.

1) Hogyan kell értelmezni a 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv⁽¹⁾ 14., 24. és 73. cikkét (korábban az 1977. május 17-i 77/388/EGK tanácsi irányelv⁽²⁾ 5. és 6. cikkét, valamint 11. cikke A. része (1) bekezdésének a) pontját) a Szervező által a Beváltók felé teljesített kifizetések tekintetében?

2) Különösen, úgy kell-e értelmezni e rendelkezéseket, hogy a Szervező által a Beváltók felé teljesített kifizetések

a) kizárólag a Beváltók által a Szervező részére nyújtott szolgáltatások ellenértékének; vagy

b) kizárólag a Beváltók által a Gyűjtők részére értékesített áruk vagy nyújtott szolgáltatások ellenértékének; vagy